

velse var betinget af ganske bestemte Forhold, Eiendom, af en vis Størrelse, Handel af et vist Omfang o. s. v., og skjøndt vel Grundloven ikke har opstillet nogen bestemt Betingelse for Erhvervelse af Indfødsret, er det vistnok klart, at det ikke har været Grundlovens Mening at ville sige, at Indfødsret saare let skulde kunne erhverves, naar man blot søgte derom. I saa Fald vilde den vistnok ikke have opstillet en saa streng Form for Indfødsrettens Erhvervelse som den, at Spørgsmaalet skal afgjøres i hvert enkelt Tilfælde ved særlig Lov. Heller ikke kan jeg indsee, at en sliq let Udgang til Erhvervelse af Indfødsret skulde være rigtig; tværtimod forekommer det mig, at Indfødsretten som Betingelse for politiske Rettigheder eller Embeder netop ikke bør indrømmes Enhver, der vil søge derom. Da Forudsætningen saaledes ikke er tilstede, troer jeg, at det derpaa byggede Raisonnement ogsaa maa bortfalde.

P. Olsen: Jeg vil blot tillade mig den korte Bemærkning, at jeg ikke har sagt, at det var eller at det burde være det Letteste af Verden at erhverve Indfødsret, og heller ikke, at Enhver, der søger Indfødsret, skulde have den. Hvad jeg har sagt, er, at Vedkommende burde opføre sig saaledes, at de kunde faae den.

Monrad: Jeg kan ikke nægte, at jeg finder det ganske naturligt, at man opstiller Indfødsret som en Betingelse for visse Rettigheder, saavel i Kommunen som i Staten, og min Hukommelse skulde stufte mig overordentlig meget, hvis der ikke i de allerfleste Stater gjøres en saadan Forbring. Jeg skal derfor for mit Vedkommende stemme for Endringsforslaget.

Indenrigsministeren: Forsaaavdt angaaer Spørgsmaalet om Indfødsret og om de Embedsmænds Valgbarhed, der nærmest sortere under Magistraten, samt Antallet af Grundeiere blandt Borgerrepræsentanterne, da anseer jeg ikke disse Spørgsmaal for at være af saa stor Bigtighed og Betydning, at jeg derom finder Anledning til at høre mig. Der er derfor kun et enkelt Punkt, som jeg skal tillade mig at udtale mig om, og det er den Nedsættelse, der

ved 2den Behandling blev vedtagen i § 1 med Hensyn til den Skatteindtægt, som skal give Valgret. Jeg vil tillade mig at udtale, at jeg om dette Punkt fastholder den Mening, som jeg udtalte ved 2den Behandling, og at, naar jeg ikke til denne 3die Behandling har stillet Endringsforslag desangaaende, Grunden da ene og alene er den, at jeg ikke kunde haabe, at det høie Thing vilde forandre den Beslutning, der blev vedtagen ved 2den Behandling af en meget stor Majoritet, navnlig da jeg ikke har seet mig istand til at anføre nye Grunde for min Mening, eller at føie noget Mere til det, jeg tidligere har udtalt. Jeg anseer det derfor ikke for rigtigt, paa Sagens nærværende Stadium at fremkalde en fornyet Discussion om dette Punkt, hvad jeg ikke antager vilde føre til Noget. Jeg har blot udtalt dette, for at man af den Omstændighed, at jeg ikke har stillet Endringsforslag til denne Behandling, ikke skulde uddrage den Slutning, at Regjeringen havde tiltraadt denne ved 2den Behandling indfattede Bestemmelse.

Da Ingen mere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved

Endringsforslag af Nyholm, Koepstorff, Barberg, Kühnell, Adler, Steen, N. S. Jensen, Høgsbro, Wøller, J. Petersen, Grundtvig, Dam, Thurah, Chr. Jensen, P. E. Olsen, Holstein, S. Møller, Suel og Varfod:

I § 1 Lin. 5 udgaae Ordene: „dog saaledes, at 5 Mars fast Ophold i Riget kan træde istedetfor Indfødsret“.

vedtoges med 53 Stemmer imod 19.

Lovudkastet (see Till. A, Sp. 1543 ff.) blev derpaa, efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre samme oplæse, eenstemmig

vedtaget med 75 Stemmer.

Det gaaer nu til Landstinget.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: 1ste Behandling